

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 9. Concilium Romanum alterum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

vete, ne vos vel muneribus, vel adulatione
 nis illecebris, vel minis perverti patia-
 mini, sed a via recta non deflectite, & co-
 gitate, quod nomine nostro & auctorita-
 te nostra pro pace & utilitate Ecclesie
 hoc negotium susceperitis.

Sæculum IX.

A.C. 879.

His mandatis illi Episcopi subscripse-
 runt, qui Concilio Romano, in quo con-
 scripta sunt, intererant, videlicet Epis-
 copi septendecim, quorum præcipui e-
 rant, Zacharias Episcopus Anagniensis,
 Sacræ Sedis Bibliothecarius, Gauderi-
 cus Episcopus Velitrensis, Petrus Foro-
 sempronienensis, & Walpertus Episcopus
 Portuensis, loco Formosi depositi. Ad-
 erant etiam Presbyteri quinque, & duo
 Diaconi, Cardinales. Ceterum cuncti
 suspicantur, exemplar istorum Mandato-
 rum, quod nobis superest, a Photio fuis-
 se depravatum.

§. XI.

Concilium Romanum alterum.

Angelbergæ Ludovici Imperatoris vi-
 duæ, cujus magna erat apud Papam
 auctoritas, instantissime roganti, ut An-
 spertum Archiepiscopum Mediolanensem
 ab

ep. 204.

improbis! Ceterum constat, Ecclesiam Uni-
 versalem Concilium Oecumenicum VIII. sub Ha-
 driano Papa celebratum semper recepisse, Sy-
 nodum vero istam Photianam rejecisse.

Sæculum IX. ab excommunicatione absolveret, respon-
dit, id sibi habere constitutum proxima

A.C 879.

Imperatoris Ludovici anniversaria die. Cum vero hæc censura contra Anspertum in Concilio fuisset pronunciata, non oportere eam sine consensu Episcoporum illius Concilii tolli. *Attamen, subjungit, duodecima Octobris aliud Concilium celebrabimus. Veniat, aut suo nomine Episcopus mittat, & postquam Concilio satisfecerit, procul dubio & lubentes ipsum absolvemus, & tanquam Fratrem recipiemus.*

Hæc verba Joannis Papæ auctoritati Conciliorum faventia notatu admodum digna sunt. Ceterum dies anniversaria Ludovici Imperatoris trigesima prima Augusti agebatur.

ep. 218.

ep. 309.

Summus Pontifex in Epistola ad Romanum Archiepiscopum Ravennatem vigesima prima Sept. data jubet, ut cum suis Suffraganeis ad hoc Concilium veniat. In alia Epistola jam prius ad eundem data hunc Præsulem increpat, quod ab Ecclesia sua discessisset, & ob injurias ab Adversariis suis acceptas, ad Sacram Sedem non confugisset. Concilium, quod Romæ indictum fuerat, decima quinta Octobris celebratum est, cumque Anspertus Archiepiscopus nec ipse venisset, nec misisset, qui ipsius nomine causam dicerent, depositus est.

Tim

Tumque Papa datus ad Clericos Medio-
lanenses, & Episcopos illius provinciae
literis alium Episcopum eligi iussit. *Et*
si virum idoneum elegeritis, subdit Pa-
pa, *Decretum Electionis ad nos mit-*
tite, ut fert mos antiquus, & Regum
Constitutiones praescribunt. Mittimus
vobis Joannem Episcopum Ticinensem,
& Weltonem Ariminensem, qui vobis-
cum Praesulem eligant. Quamvis con-
trarium putet Joannes Papa, tempore
S. Gregorii mos vigeat, ut Archiepis-
copus Mediolanensis ab aliquo suorum
Suffraganeorum consecraretur.

Saeculum IX.
A. C. 879.
II. Indist.
II. ep. 29.
Sup. Lib.
XXXV.
S. 32.

Anspertus, nullam habens rationem
excommunicationis in Concilio prima
Maji contra se pronunciatae, non absti-
nerat a Ministerio Episcopali cumque
Ecclesia Vercellensis vacaret, Episcopum,
nomine Josephum, ordinaverat.

Igitur Papa in Concilio quinta Octo-
bris hanc Ordinationem nullam decla-
rat, atque suis ipse manibus Episcopum
Vercellensem ordinat Cunsperum, cui
Carlomannus tanquam Rex Italiae, mo-
re Regum Antecessorum suorum, hanc
Ecclesiam contulerat. Quia vero Car-
lomannus morbo pressus languebat, Pa-
pa hac de re Carolo ejus fratri, cui Im-
perium destinabat, scripsit, rogans, ut
Cunsperum sua potentia defenderet.
Scripsit quoque Clericis, populoque Ver-
cellensi

Anspertus
Mediolanen-
sis.

Ep. 222.
ep. 261.
ep. 223.

Sæculum IX.
A. C. 879.
cellensi jubens, ut eum reciperent; dicebat enim, quod oporteret, felices se credere Vercellenses, cum Episcopum a Papa consecratum acciperent, & refractariis excommunicationis pœnam comminabatur.

Permuli crediderunt, jurgia inter Anspertum usque adeo pertinacem, & Papam tantopere indignantem indertum traxisse, quod in negotio maximo momenti, nempe, quis Princeps in Regem Italiæ & Imperatorem eligendus esset, diffiderent. Vidimus enim, hanc quæstionem in Conciliis a Pontifice frequenter convocatis moveri, & Archiepiscopus Mediolanensis ex consuetudinis jure, quo gaudebat, Regem Longobardiæ a se coronandum esse contendebat. Illud quoque alii conjiciebant, Papam cepisse consilium, Bosonem, quem in Filium adoptaverat, Imperatorem proclamandi. Sed Boso aliam sibi coronam comparavit.

§. X.

Boso Rex coronatur.

Ann. Bert.
879.

Bosonis uxor Ermingardis sæpe mulle-
bri ambitione dicere audita fuerat;
sibi, ex Imperatore Italiæ nata, & olim
Imperatori Græcorum desponsata, vi-
tam fore intolerabilem, nisi efficeret, ut
maritus suus in Regum numerum asse-
retur.